

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 320:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om boligbyggeri og realkreditloven. (Bofællesskaber, støtte til etablering og drift samt individuel boligstøtte).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lissa Mathiasen (S):**

Lovforslaget har til formål på forsøgsbasis at give mulighed for etablering af forskellige typer af bofællesskaber og at ændre, eller man skulle måske hellere sige tilrette boligstøtteloven, så den bedre tilgodeser beboerne i disse bofællesskaber.

Vi synes, at ideen bag etableringen af bofællesskaber på mange måder forekommer positiv og som et meget godt supplement til det allerede eksisterende boligmarked, og ikke mindst tror jeg, at tanken om at give ældre, dvs. dem, der her i forslaget betegnes som 55+, et alternativ vil blive endda meget positivt modtaget. Mange ikke mindst af dem, der pludselig er blevet alene, har efterlyst en sådan boform, hvor man kunne få mulighed for at etablere nye netværk omkring sig. Jeg tror også, vi i denne sammenhæng må forvente, at flere private organisationer vil gå ind i etableringen af denne boligform.

Det andet element, her i forslaget betegnet som særlige bofællesskaber, sigter bl.a. mod de grupper i samfundet, som kan have svært ved at finde og fastholde en bolig på det traditionelle boligmarked, og som samtidig har et socialt betinget behov for en bofællesskabsbolig. Som eksempler kan man nævne personer med psykiske lidelser, personer med handicap osv.

Vi har i Socialdemokratiet meget længe været optaget af at finde gode, brugbare, men også gerne holdbare løsninger til disse mennesker, bl.a. fordi vi beklageligvis må konstatere, at gruppen af hjemløse har været støt voksende igennem de senere år. Derfor må og skal der findes løsningsmodeller, som kan tilgodese det behov, der beklageligvis er.

Den foreslåede model er tænkt som en forsøgsordning i en 3-årig periode. Jeg skal ikke skjule, at vi måske er lidt skeptiske over for, om disse boliger med dette forslag vil blive etableret i virkelighedens verden på de betingelser, som forslaget her giver udtryk for. Men nuvel, det er en forsøgsordning, og som følge deraf vil vi nøje følge udviklingen, men også klart markere, at skulle det vise sig, at den foreslåede løsningsmodel ikke er den farbare vej, vil vi meget gerne fra Socialdemokratiets side forsøge at finde nye og andre modeller, som måske er mere brugbare.

Det, der for os er meget afgørende, og som også er udtrykt i regeringsprogrammet »En ny start«, er, at fællesskabets omsorg for de svage, for de udstødte grupper, styrkes.

Til den foreslåede ændring af boligstøtteloven skal jeg her blot udtrykke vores positive holdning til de væsentlige forbedringer, forslaget lægger op til set i relation til disse bofællesskaber.

Hermed være sagt, at vi kan støtte det fremsatte lovforslag, men vi vil meget opmærksomt følge udviklingen undervejs i forsøgsperioden ud fra den betragtning, at vi har et reelt ønske om at skaffe boliger, bedre løsningsmodeller, ikke mindst til de grupper, som i dag står meget svagt i vort samfund.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi positivt indstillet over for dette lovforslag. Vi synes, at bofællesskabsformen er en god idé, og det er i øvrigt også et forslag, som KV-regeringen i sin tid arbejdede med.

Lovforslaget opererer med to typer bofællesskaber: særlige bofællesskaber og de såkaldte 55+-bofællesskaber.

Om de første vil jeg sige, at det er positivt, at der åbnes for, at mennesker med et socialt betinget behov for at bo på denne måde nu også får mulighed for det. Når man ser på alternativet, der for disse personers vedkommende ofte